

תת"ע 1283/11/18 - רון משה מהדיטש נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 1283-11-18 מדינת ישראל נ' מהדיטש
תת"ע 14606-11-18 מדינת ישראל נ' מהדיטש
תת"ע 8675-11-18 מדינת ישראל נ' מהדיטש
תת"ע 6108-11-18 מדינת ישראל נ' מהדיטש
תת"ע 1285-11-18 מדינת ישראל נ' מהדיטש
תת"ע 1284-11-18 מדינת ישראל נ' מהדיטש
תת"ע 12396-10-18 מדינת ישראל נ' מהדיטש
תת"ע 12395-10-18 מדינת ישראל נ' מהדיטש
תת"ע 12394-10-18 מדינת ישראל נ' מהדיטש

מספר בקשה: 7

בפני	כבוד השופטת כרמית פאר גינת
מבקשים	רון משה מהדיטש
נגד	
משיבים	מדינת ישראל

החלטה

1. כנגד הנאשם הוגשו תשעה כתבי אישום, שהדיון בהם אוחד (החלטה מיום 19.5.19), המייחסים לנאשם עבירה של נהיגה מעל למהירות המותרת.
2. בפתח הדיון שהתקיים בכתבי האישום, לאחר איחוד הדיון בהם, הוגשה לבית המשפט תמצית רישום ממרשם האוכלוסין, לפיה החל מיום 17.9.13 נרשם המען של הנאשם ביישוב להבות חביבה.
3. לטענת הנאשם מדובר בכתבי אישום המייחסים לו עבירות משנת 2017, ואשר בהם מיוחסת לו עבירה אשר הבסיס לה הוא צילום הרכב, ולפיכך, היו אלה צריכים להישלח אליו, בתוך ארבעה חודשים ממועד ביצוע העבירות, לפי כתובתו המעודכנת שבלהבות חביבה.
4. את טענתו זו סומך הנאשם על הוראות סעיף 225א(א1)(1) לחוק סדר הדין פלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982.
5. המאשימה ביקשה להגיב בכתב לטענה זו של הנאשם.

6. בתגובתה של המאשימה היא ציינה כי הגם שהנאשם שינה את כתובת מגוריו ללהבות חביבה, עוד בשנת 2013, הרי שכתובתו למשלוח דברי דואר נותרה בכפר חיים (סעיף 3 לתגובה). לשם ביסוס טענה זו צירפה המאשימה "תדפיס".
7. הנאשם השיב לתגובה זו (בתשובה הנתמכת בתצהיר מטעמו). הוא טען כי לא ברור מהיכן הוצא אותו תדפיס ומה משקלו, וכי מכל מקום מעולם לא ביקש להשאיר את כתובתו לצורך משלוח דברי דואר בכפר חיים, וכי אין בקשה כזו שלו (למשל, סעיף 4 לתצהירו התומך בתשובה).
8. למען השלמת התמונה יצוין כי בהליך דומה, אשר נדון בפני בית המשפט השלום בנצרת (תת"ע 711-04-18) הסכימה המאשימה לביטול כתב האישום כנגד הנאשם, לאור טענה זוה של לזו שהועלתה במקרה הנוכחי. בהסכמת המאשימה נעתר בית המשפט שם (כב' השופטת מנאל חלילחל דיאב) לבקשה וביטל את כתב האישום (החלטה מיום 15.1.19).
9. המאשימה אינה חולקת על טענתו הבסיסית של הנאשם כי היה עליה לשלוח את דרישת תשלום הקנס, בגין כל אחת מהעבירות נשוא ההליך הנוכחי, בתוך ארבעה חודשים ממועד ביצוע העבירות.
10. המאשימה גם אינה טוענת כי שלחה את הדרישות לכתובתו של הנאשם בלהבות חביבה.
11. לטעמי, מרגע שהוגשה על ידי הנאשם תמצית רישום ממועד הפנים, המפרטת את כתובתו בלהבות חביבה, ומציינת כי זו שונתה ביום 17.9.13, עובר הנטל למאשימה להראות כי יצאה לידי חובתה אם שלחה את דרישות תשלום הקנס לכתובת אחרת. בנטל זה המאשימה לא עמדה במקרה הנוכחי.
12. המאשימה הגישה "תדפיס" אשר מהותו אינה ברורה, ולא ברור מהיכן הוצא ומי ערך את הרישומים שבו. ככל שהמאשימה סברה כי אכן קיימת בקשה של הנאשם כי כתובתו לצרכי משלוח דברי דואר תהיה בכפר חיים, היה עליה להציג תעודת עובד ציבור על כך, או בקשה חתומה על ידי הנאשם, או (לכל הפחות) תדפיס רישום ממועד הפנים עצמו.
13. כמו כן, ככל שבפי המאשימה טענה כי הנאשם ביקש כי כתובתו להמצאת דברי דואר תהיה בכפר חיים, היה עליה לעמוד על חקירתו בבית המשפט. גם אם נניח כי נתון זה לא היה בידה, שעה שהתקיים הדיון בפני בית המשפט, הרי שהיה עליה לעמוד על חקירתו של הנאשם בתגובתה שהוגשה לבית המשפט.
14. בנוסף, עיון בתדפיס שהוגש על ידי המאשימה, מגלה כי לא ניתן ללמוד ממנו את אשר מבקשת המאשימה להסיק ממנו.

15. עולה ממנו כי בחודש אפריל 2007 נרשמה (במשרד הפנים) בקשה של הנאשם כי כתובתו למשלוח דברי דואר תהיה בכפר חיים (וזאת עד ליום 20.3.19). הגם שבקשה שכזו לא הוצגה, והגם שאינני מכירה הליך של רישום במשרד הפנים לציון כתובת למשלוח דברי דואר השונה מכתובת המגורים לתקופה של 12 שנים, אניח כי הליך שכזה אפשרי.

16. דא עקא, שבחודש ספטמבר 2013, דהיינו כשש שנים לאחר אותו מועד, הנאשם שינה את כתובתו במשרד הפנים (ללהבות חביבה). אם רצתה המאשימה לטעון כי שינוי שכזה אינו גובר על ההודעה של שנת 2007, דהיינו כי ההודעה של שנת 2007 נשארת בעינה תהא כתובתו הפיזית של הנאשם אשר תהא, היה עליה להביא לכך אסמכתאות המצביעות כי הדבר אפשרי.

17. אם הרישום בדבר קיומה של כתובת למשלוח דואר היה מאוחר לשינוי הכתובת ללהבות חביבה, יתכן והיה לכך משקל אחר. אך משעה שהוא נעשה, גם על פי אותו "תדפיס" עלום שהוגש על ידי המאשימה, שש שנים לפני שינוי הכתובת ללהבות חביבה, אינני סבורה כי ניתן לייחס לו משקל ממשי כלשהו (לבטח שעה שהמאשימה לא עמדה על חקירתו של הנאשם בבית המשפט).

18. למעלה מן הדרוש אעיר הערה נוספת: גם אם הייתי מניחה כי יש לנאשם כתובת למשלוח דברי דואר השונה מכתובתו הפיזית, הרי שיש משקל להסכמת המאשימה לביטול כתב האישום כנגדו בבית המשפט בנצרת.

19. המאשימה אינה יכולה לדבר בשני לשונות, רק בשל העובדה כי מדובר בבתי משפט שונים. ככל שטענת המאשימה הינה כי לנאשם כתובת למשלוח דברי דואר השונה מכתובתו הפיזית, היה עליה להעלות טענה זו בבית המשפט בנצרת. ככל שהמאשימה לא העלתה טענה זו בפני בית המשפט השלום בנצרת, הרי שהיא אינה יכולה להעלות טענה זו בפני.

20. עם זאת, היות ומדובר בקביעה שהינה למעלה מן הדרוש, לא אקבע מסמרות בשאלה זו של השתק.

21. לאור האמור לעיל, אני מורה על ביטול כתבי האישום בתיקים המאוחדים.

ניתנה היום, כ"ז סיוון תשע"ט, 30 יוני 2019, בהעדר הצדדים.